

יהודה (צופלה) שטיינברג ז"ל 12.07.2006

יהודה שטיינברג, כפי שכולנו הכרנו אותו, בשם צופלה, עוזב אותנו בגיל 73.

הוא היה מבוני הקיבוץ והגיע לקיבוץ עם שנה אשתו תיבדל לחיים ארוכים במסגרת הגרעין השישי בפברואר 57 לקיבוץ אחרי קריירה ארוכה בתנועת הנוער דרור הבונים בריו ד' ז'נירו כבר החל מגיל 11. כמו רבים מאתנו היה פעיל בתנועה, שם התחנך וחינך לעלייה, לאהבת הארץ והקיבוץ ויחד עם שנה מלא שליחויות שונות מטעם התנועה, הגיע להכשרה ומשם לקיבוץ.

כאן מלא תפקידים שונים, שנים היה מרכז בנין ופעיל בועדות חברתיות, ו. חברה וועדת צריכה. היה בין הראשונים שהתייצב לעבודה במפעל דקו, שם עבד 40 שנים עד סגירתו, שם גם הצטיין בכישוריו הטכניים המצויינים, היה מנהל ייצור ובשם המפעל נסע לכמה מקומות בעולם במסגרת מכירת ידע.

זו הביוגרפיה היבשה, כי בנפש האיש בעל ההליכות הצנועות והפשוטות טמון היה אדם אוהב אדם, אוהב משפחה, אוהב חברים, בעל הומור דק ובלתי צפוי שתמיד הפתיע את שומעיו בצירופים מקוריים, בעל כישורים טכניים אבל גם כישורים אומנותיים, חושים אסתטיים, פרפקצוניסט בביצועיו.

פטריוט של הקיבוץ, אכפתי ואמפטי וגם נעים הליכות וסימפטי. הרגשת טוב להיות בחברתו ותמיד היתה לו עצה טובה. היינו חברים שנים רבות ויחד עשינו את דרכנו מתנועת הנוער עד השנים הרבות של חברות ושכנות בקיבוץ.

החיים המרו איתו בתחילתם ובסופם. בגלל מחלת ההורים גידלו אותו ויחד אתם הגיע לקיבוץ. שנותיו היפות היו אצלנו, פה יכול היה לפתח את כישוריו בתפקידים שמילא ולהתפתח בהם, אבל בעיקר, להקים יחד עם שנה משפחה לתפארת, עם שני הבנים עמיחי וחגי ושבעה נכדים. סביבם התקבצו גם בניים מאומצים ששומרים להם אמונים שנים רבות.

השנים האחרונות היו קשות, שנים של מחלות, אבל מתחילתן לא ויתר והמשיך לעבוד בניהול פנקסים וחשבונות. מותו כצדיק, בביתו ובמיטתו, בשמירה על כבודו ועטוף אהבה מהמשפחה מהחברים.

ואני רוצה להיפרד ממנו כמו שאני ראיתי אותו, גאה כמו עץ השדה בדימויים של המשורר נתן זך "כי האדם עץ השדה"

כי האדם עץ השדה "...
כמו האדם גם העץ צומח
כמו העץ האדם נגדע

כי האדם עץ השדה:
כמו העץ הוא שואף למעלה
כמו האדם הוא נשרף באש

כי האדם עץ השדה:
כמו העץ הוא צמא למים
כמו האדם הוא נשאר צמא

אהבתי וגם שנאתי,
טעמתי מזה ומזה
קברו אותי בחלקה של עפר
ומר לי, מר לי בפה
כמו עץ השדה,
כמו עץ השדה..".

צופלה לך בדרכך, אתה משאיר כאן משפחה מופלאה
ומצבה חיה של מעשים שעשית, בשם חברי הקיבוץ יהיה זיכרוןך ברוך.

כתב- אברהם שנפלד